

Västervikens Ann. 5. 218-228

"Συναγωγή διαθέρμης κεφαλαιών, ὅτι δεῖ τούς ἐν
εἴδη σείση μονή μοναχούς λειτουργίας βιοῦ λεπτά πάρτα
καὶ αὔριειόθασι τοῖς ἀναγνοεῖσις."¹

..... οὕτω παρεγίπεται ταῦτα διὰ τὸ μῆκος τοῦ τόπου,
τοῖς προσθέτοις καὶ τοῖς παρ' ἕμην σκοτοῖσιν.

Πατρικίου μοναχοῦ.

"Τέσσαρες εἰσιν ἑψαῖρετοι αἱρέται, ὃς ὁ σειστυφέντος μο-
ναχός ἔστι τε καὶ ὄνοματεστοι, τοί ἀπέχεσθαι γνωσκός καὶ
αἱρέτος καὶ τὸ σειστήματα εἶναι καὶ ἐν ἡποταρφῇ. Καὶ ταῖς
μὲν προφανοῖσι δύο πάντες ἔχουσιν, οἵ τε λειτοβιᾶται καὶ
οἱ ἰδιόρρυθμοι, τοῖς δέ τοιτάς μόνοι οἱ λειτοβιᾶται, οἷς ἐ-
κεῖσθε συμβαινεῖν τοὺς ἰδιόρρυθμους ἀρετεῖς καὶ πλεόνεις εἰ-
ναι τοῖς τε πατρικίis καὶ μοναδικήis πομπαῖσιν καὶ παραβο-
κασ τοῦ συνθυτῶν σείσην. Εἰ δέ τις ἀεριζεγότο, ὅτι λαϊοὶ²
λειτοβιᾶται στύμναται ἔχουσι καὶ οἱ ἐν γόνυξι ἀνυπόντα-
τοι εἰσιν, ἵστω, ὅτι οἱ λειτοβιᾶται, ὥπερ ἔχουσιν, οὐκ ἴσιν
ἔχουσιν, οὕτως λειτοῦς καὶ ἔλευστος, ὥπερ ἔχει, τοῦ ἀδελφοῦ
σείσης ἔστιν, οὐκ ἔλευση· ἐπειδὴ οὐκέτε ἐγουνισθεῖ τις σείσην τι,
πάντες ἀεριζόμενοι ἔστιν· οὐδέ γέρ τελείται τὸ ἔχειν παρέεται
γραφῇ, οὕτως τὸ κακεῖν ἔχειν· οἱ δέ ἀεραχηρύται οὐκ ἡποτάσσον-
ται τινί, διότι ἐν ἐρυγγίᾳ ὄντες οὐκέτε ἔχουσι τὸν ὅτι ἡπο-
τάσσονται.

Τοῦτον. Οἱ ἐν ἰδιόρρυθμη μοναχούς περιερχόμενοι, οὓς αἱρέ-
ται καὶ τῷ ἰδίῳ λειτοῦ, καὶ τούτῳ στοιχούστες, μή μέρτοι,

1 Ph. Meyer, "Die Haupturkunden für die Geschichte der Athosklöster," 1894, S. 212-218

εἰς τοὺς ἀρίας τεσέι πεπονθεῖσις ἐκτελεῖσας, ἔφιλοιν σπονδεύμεν,
γυναικὶ καὶ ἀθέορῳς ἐκάστῳ οὐγινομένη. οὐγουν πόρνῃ, οὐδὲ
ἐν ποινοβίᾳ, εἰ μὲν πεπονθεῖ ποινοβίοις ποικεύονται, ἔφιλοι
γυναικὶ πεπονθεῖσα, καὶ ἔτερον ἄνδρα περά τὸν νόμικον οὐ
γινωσκούν, εἰ δέ οὐ κατέ ποινοβίον, ἀλλ' ιδιορρύθμια, μοι-
χατίδι, ἔφιλοιν, ὃ τῷ ιδίῳ ἀνδρὶ οἷς ἔξαρποικένη, καὶ ἔτερον
ἀδεῶς οὐκεφίρεται καὶ φιλινεσσι. διό καὶ μάλιτον περισσο-
τέρως κινητεῖσαι τοὺς πόρνους.

πῶσιν. Τοι τοι μοναχὸν αὐτούριας ἔχειν εἰς τὰς ἀναγκαῖας Χρεί-
ας μάλιτον δέ τεσέι τίνα ἐγκράτειαν ἔνδεινται, τέττα δέ τοι τε βρή-
σει καὶ περιβλήματι πεπονθεῖσα τὸ ἐπαργετεῖον οὐμάν. Τό γαρ τὴν
χρυσήν μεταβιβίσσειν κατέ ἔρετος ἀναγίον χριστιανοῦ, οὐαμή εἴ-
πει μοναχοῖ, ἀλλ' οὔτε τούς γέροντας θεοφόρους πεπονθεῖσαν τὸν
καπροῖν τοὺς θείους φενταύφεντας πουπουλίας ποιει-
τε διότε φενταύφεντας διαφόρου, τιαν ἐπειδύτικον καὶ μικροῦ
εἰς οἰμητήν με τὸ γένον τοῦ σχῆματος παρασκειτε, οὔτερ πάν-
τως καὶ αἱ πεπονθεῖσαν σύφροτες γυναικεῖς ἡδεοθύροιν
ὅν τοις ἔξαρπικόν καὶ φιλισσα πεπονθεῖσα τεσέι πεπονθεῖσαν
γυναικεῖς αέρμοδιον. Πρόφασις δέ τοις αὐτῶν φιλοθύρων καὶ
πεπονθεῖσαν καὶ ὁ τοῦ σταυροῦ οἵμοι τύπος ἐγκατοικενετος,
μήδε τειδότες τίνος ἔνεισε τὸν σταυρόν τυπούρεν τῷ που-
πουλίῳ. Οὐ μέν γαρ σταυρός τυπούρενος δι' ἑρυθροῦ οὐδέν
ἄλλο οὐτεν τοι τοῦ χριστοῦ πεπονθεῖσα, εἰ μή τοι τοῦ χριστοῦ δι' αι-
ματος θεντανον. Οὖτοι δέ ἀναισθητούντες, μότερ οἱ φαρισαῖ-
οι, τὰ φιλαντίρια ἐπιτάκνοντες καὶ ἐμεγαλύτερον τοῦ προσπεδε-
τῶν ιματίων διό παντὸς τοῦ πουπουλίου, οὐ μόνον διό
πουπουλίου, ἀλλα καὶ μέχροι καὶ τευκοῖ καὶ πρωσίουν
τυπούσι. σταυροῖν δέ τι πρὸς τὴν Βασιλίαν αὐτοῖς, τούτην τε

καὶ σεῖσμον μετέ σποήγου καὶ ἔτερα τούτοις παρατη.
 οὐα, οἵν τινες εἰκόνες τούτοις ἐντυπωτοί· ἐπει, εἴ εὐχερέστη
 αὐτοῖς, τάχα καὶ τοῖς χριστούς σερεμάτεσσον ἐν μέσῳ λυστῆν καὶ
 ὄχτον πολλοῦ ἀνιστόρησαν ἢν μή εἰδότες, ὡς εἶπον, ὅτι οὐ
 χρεία εἰκόνης ἐργάσεως ἐν τῷ κοινωνίᾳ, αὐτοῖς συμείνοις μόνη
 σταυροῦ, σέρα μὲν τοῦ σιδερίου τοῦ σκύματος φυλάκτορες,
 ἄλλα δέ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ χριστοῦ, τοῦ σταυροῦ ὡς παρι-
 κερον τὸν ἄλλων παθῶν τυπούντες, εἰς ὑπόμνημα μὲν τοῦ πάθου,
 ὡς εἴρησαι, ἵνα καὶ γρεῖς τούτο γῆγενεν καὶ εἰς φυλακή-
 πιον τῆς ἥρετέρας φυχῆς, ἵνα μή θίγῃ γῆτιν ὁ ὄλοδρυς τούτος.
 Τινὲς δέ αἰσχροτερεῖσι. ἐνεπει τοῖς ποιεῖσθαι παρ-
 πάντες τοὺς ἐντοτίν τοῦ Θεοφόρου πατρὸς γῆταν Βασιλείου, ἐπι-
 γένετοντο τοῦ ἀναγενσιον τῷ ἐργοχείρᾳ καὶ τοῖς πολτοῖς χρήσι-
 μον ἐπιτελεῖν, οὐ μή τὸ βλαστόντες καὶ τοῖς βαθερόν. Τοῦτο
 δέ ἐπι μόνου τοῦ σκύματος διορίζεται, ἐπει ἐν νοοῖς καὶ
 σκεύεσιν ἱεροῖς, ἀσανίτις πιναξί τε καὶ τείχοις γέ τρούματα
 ἐπιτρέψει τινέσθι, ἐν τῷ ἱερογραφίᾳ δηλονότι, ὡς τοῦ "κύριε γένετο
 εὑπρέπειας φίλου σου." Δῆλον δέ ὅτι ἐνεπει μάνυς συμείνοσσες τούτοις
 επεργάσεν καὶ εἰς τοὺς ἐξ οἰασμάτος ὕψης γενοφεντον σταυροῖς
 εἰς τύπον τοῦ πρωτοεπίπου προστελεῖν καὶ ἀσπάζεσθαι καὶ
 θητιὰν καὶ τὴν φοιτὴν βιβλίειαν τούτην προσφέρειν, τούτη δέ οὐ-
 δεν τοιούτον ἐπιτελεῖν γῆτας, ἀλλ... εἰπί τοῦτον τοῖς νομιμάσι τούτη
 τοῦ αἰδίου προσφέρειν· δι' ἐρυθροῦ δέ τούτον χαράκτορεν, ὡς δεδήμωσι
 ἐπει καὶ Βερατοί ποτε ταῖς φτιάσι τῷ αἰματι τοῦ θυμέτοντος ἀμποῦ
 ἔχριον. εἰς θανάτου ἀποκροτήν καὶ χριστούς διότε τοῦ ἴδιου αἵματος
 τοῦ θανάτου γῆτας ἐρρύσασθαι οἱ καὶ ἐπει πορέμου μετέ τινας ἐπι-
 στρεφοντες πορφυρᾶ ἀκριέντωνται ὥς καὶ ἐπιφέρονται συμεῖσι, ὃτε
 καὶ γρεῖς ὡς χριστούς στρατιώται καὶ τοῦ διαβόλου πορέμοι ἐν τῷ
 κεστρῷ τοῦ τοῦ χριστοῦ σφραγίδα ὡς ἀρεντύριον ὥς τρόπαιον
 προφέρομεν."